

NU RÚMA NÓGV FERÐAFÓLKUM

Eisini í grannalandi okkara fyri vestan, Íslandi, verður tosað um, at ferðafólkini eru blivin ov nógv av tí góða. Í kjakinum um føroysku ferðavinnuna verður eisini javnan víst til Íslands sum eina ávaring um, hvat kann henda, um vit ikki á onkran hátt seta avmarkingar fyri ferðavinnuna. Theresa Turidardóttir Kreutzmann telist tó ikki millum teirra, og hon metir tvørturímóti, at samanberingin við Ísland ikki heldur.

- Vit eru ikki nær námind tí, ið vit megna at taka móti. Vit kunna taka móti nógv fleiri ferðafólkum. Tað er skeivt at tosa um íslenskar tilstandir í Føroyum. Vit eru bara ikki har enn. Tað eru nústani nú komn so mikið nógv ferðafólk, at man byrjar at merkja eina øking. Tað er fyrst nú, at fyrirkur og handlar byrja at merkja, at man kann fáa vinning burtur úr ferðavinnuni, greiðir Theresa Turidardóttir Kreutzmann frá.

Theresa Turidardóttir Kreutzmann avvisir ikki, at tað eru nøkur støð í Føroyum, har tað eru nógv ferðafólk, men visir samstundis á, at eitt ella tvey økir í landinum ikki eru umboðandi fyri alt landið.

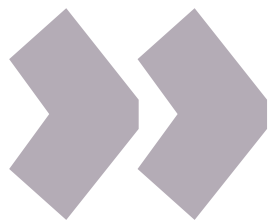
- Tað at man í onkrum økjum í landinum merkir, at tey hava rakt eitt mark, merkir absolutt ikki, at tað er galdandi fyri alt landið, sigur Theresa Turidardóttir Kreutzmann.

Mangla hagtøl

Seinasta árið eru fleiri støð í Føroyum farin at krevja gjald frá útlendingum ella ferðabólkum. Í Lítlu Dímun hevur gjald verður tikið fyri at fara í oynna í fleiri ár, men kortini vakti tað ans, tá íbúgvar í Mykinesi í fjør settu líknandi skipan í verk. Tað seinasta er, at hagastýrið í Nípuhaga boðaði frá, at eisini tey ætla at taka gjald frá fólki, sum ganga í haganum út til Bøsdalafoss og Trælanípuna.

Tað er ein gongd, ið Theresa Turidardóttir Kreutzmann skilir væl, men hon heldur, at tað er sera umráðandi at vit finna ein góðan leist fyri gjøld. Eitt nú er tað umráðandi at fáa hagtøl fyri, hvussu nógv fólk ganga í haganum, sum kunnu vísa á, hvussu stórt trýstið er á føroysku náttúruna.

- At man nú er farin at krevja gjald fyri at ganga í náttúruni, er

- Tað at man í onkrum økjum í landinum merkir, at tey hava rakt eina mark, merkir absolutt ikki, at tað er galdandi fyri alt landið

tí man merkir, at fleiri fólk ganga úti í náttúruni, og at tað er komið eitt ávíst slit upp á hagan. Men eg haldi, tað eru fleiri føroyingar enn

útlendingar, ið slíta hagarnar. Føroyingar eru farnir at ferðast øgiliga nógv í egnum landi, sigur Theresa Turidardóttir Kreutzmann og leggur afturat.

- Føroyingar eru um alt landið. Tað er vorðið móti at ferðast á bygd ella ganga á fjøllunum. Men í veruleikanum vita vit ikki hvussu nógv, tí vit mangla hagtølini. Í prinsippinum kann man bara ganga á bygdegøtum, men latið okkum fáa hagtøl fyri, hvussu nógv ganga úti í haganum. Óansæð gjald ella ikki tørvar okkum tøl á borðið, so vit vita hvat vit tosa um.

Neyðugt við tilboðum

Í ársfrágreiðingini hjá Føroya Arbeidsgevarafelag, ið bleiv lögð fram í síðstu viku, legði felagið dent á, at um man ynskir at menna ferðavinnuna, so er neyðugt at veita tilboð, heldur enn bara at leggja gjøld á ymiskt. Tað er eitt sjónarmið, ið samsvarar við tað, ið tær báðar í CommIT arbeiða fyri.

- Tað vit skulu duga, er at menna nøkur góð tilboð, ið ferðafólk kunna keypa. Vit muga skilja tað, at ferðavinnan er ikki eitt hugna-

ligt ítriv, men er ein vinna sum ali- og fiskivinnan. Og grundin til, at landið setti pengar í at marknaðarføra Føroyar í 2012, var tí, man sá tað sum eina møguliga lukrativa vinnu fyri landið, sigur Theresa Turi

Skjótt fyrrverandi leiðarin í Visit Tórshavn visir á, at tíðin er nú búgvin til at fáa veruligan vinning burtur úr ferðavinnuni, men ávarar um, at tað krevur, at vit arbeiða fyri tí.

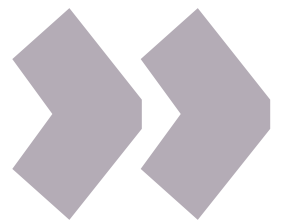
- Tað nyttar einki at tosa um, at tey ganga her ella ganga har. Latið okkum duga at selja okkara vøru. Vit hava hug at grenja eitt sindur, men stundin er komin at hyggja inneftir og spyrja, um vit duga væl tað, ið vit bjóða, og um vit hava røttu vøruna at selja. Ferðavinnan hevur verið í gongd í nógv ár nú, og vit hava brúkt øgiliga nógv sjálv-bodna tíð og orku upp á hetta, tí vit hava trúð upp á hetta. Nú eru vit av álvara komin í gongd, men tað er umráðandi, at tá fólk finna at ferðavinnuni, at tey eisini seta seg inn í, hvat ferðavinna veruliga er fyri nakað, sigur Theresa Turidardóttir Kreutzmann.

Borgarin má við

- Tú kanst siga, at fólk fáa ferðavinnuna tættari inn at kroppinum enn flestu aðrar vinnur, tí ferðafólkini eru so eyðsýnd, sigur Theresa Turidardóttir Kreutzmann og heldur fram:

- Ferðavinnan rakar allar borgarar. Sjálvt um man ikki beinleiðis arbeiðir í ferðavinnuni, so møtir man ferðafólkum á gøtuni, tey spyrja teg um vegleiðing, og tú fært ikki eitt borð á matstovum, tí tær eru fullar av ferðafólkum, sigur Theresa Turidardóttir Kreutzmann.

Tí leggur hon eisini dent á týðningin av, at kommunurnar gera

- Vit muga skilja tað, at ferðavinnan er ikki eitt hugnaligt ítriv, men er ein vinna sum ali- og fiskivinnan. Og grundin til, at landið setti pengar í at marknaðarføra Føroyar í 2012, var tí man sá tað sum eina møguliga lukrativa vinnu fyri landið

